

Společná modlitba
oblátské rodiny, v níž se setkávají
a propojují všichni její členové.
Každou 3. neděli v měsíci.

ORACE

16. února 2025

CZ

EVANGELIUM LIVE: Lk 6,17.20-26

Šťastní, vy chudí, šťastní, kdo nyní pláčete... Hodně mi pro pochopení tohoto evangelia pomáhá použití slova „šťastný“ namísto toho vznešeného „blahoslavený“. Protože když slyším slovo „blahoslavený“, tak se budu dlouho zamýšlet nad tím, co to znamená, a stejně na to nepříjdu. Když se řekne „šťastný“, tak to už vím a zní to i radostněji.

Žít toto slovo je pro mě obrovskou výzvou. V dnešním světě, kdy se vše točí kolem peněz a majetku, hojnosti a nadbytku, a my si myslíme, že nás to udělá šťastnými, tak slyšíme od Ježíše, že šťastní budeme, pokud budeme chudí...Často mě napadá, jak bych řešil situace v životě, kdybych měl dost peněz. Jak bych poslal balík peněz na charitu a měl bych odškrtnuté, že jsem někomu pomohl. Jak bych najal partu dělníků, aby dostavěli bráchovi dům, jen abych tam nemusel trávit svůj čas a nemusel se dřít. Měl bych pak radost? Byl bych šťastný? Takhle to nefunguje.

Tak jdu pomoci bráchovi na stavbu, obětuji svůj čas a námahu. A za odměnu dostanu upřímné díky a bratrské obejmутí a radostí a štěstím se mi hrnou slzy do očí.

Šťastní, vy chudí..., šťastní, kdo nyní pláčete, protože se budete smát.

Mario Borzaga, Deník šťastného člověka, 1956

Pochopil jsem své povolání: mám být šťastným člověkem, a to i ve své snaze ztotožnit se s ukřižovaným Kristem. Nejprve obět a pak radost z toho, že se mohu rozdat svým bratrům z celého světa. Pokud se ale rozdám, aniž bych nejdříve prošel obětí a vytrpěl se v ní, dám svým bratrům hladovějícím po Bohu jen sebe samého, cár člověka, kus pekla. Jestliže ale přijmu svou smrt ve spojení s Kristovou smrtí, budu svým bratrům svými vlastníma rukama rozdávat právě Ježíše.

Lk 6,17.20-26

Když Ježíš vyvolil dvanáct apoštolů, sestoupil (s hory) a zastavil se na rovině. A s ním velký zástup jeho učedníků a velké množství lidu z celého Judska, z Jeruzaléma i z tyrského a sidónského pobřeží. Ježíš se zahleděl na své učedníky a řekl: „Blahoslavení, vy chudí, neboť vaše je Boží království. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kdo nyní pláčete, neboť se budete smát. Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, když vás vyloučí (ze svého středu), potupí a vaše jméno vyškrtnou jako prokleté kvůli Synu člověka. Radujte se v ten den a jásejte, máte totiž v nebi velkou odměnu; vždyť stejně se chovali jejich předkové k prorokům. Ale běda vám, boháči, neboť (už) máte své potěšení. Běda vám, kdo jste nyní nasycení, neboť budete hladovět. Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat. Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům.“

